

ປະກາສຄນະກຽມກາຮຽງຈານຮັບວິສາຫຼິກິຈສັນພັນນີ້ ເຮືອງ ກາງຈ່າຍເງິນທົດແທນ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວນກຳນົດຫຼັກເກມທີ່ ວິທີກາຮຽນ ແລະ ອັດຕາກາງຈ່າຍເງິນທົດແທນຕາມມາຕຽນຂັ້ນຕໍ່າ
ຂອງສກາພກາຈ້າງໃນຮັບວິສາຫຼິກິຈ

ອາສີຍ້ອນຈາກຄວາມໃນມາຕາ ອົງ (၁) ແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸຜູ້ຕີແຮງຈານຮັບວິສາຫຼິກິຈສັນພັນນີ້
ພ.ສ. ແຕະກະຕ ອັນເປັນກູ້ໝາຍທີ່ມີບັນຍຸຜູ້ຕີບາງປະກາດເກີ່ຍົກນັກກາງຈ້າກັດສີທີ່ແລະເສົ່າກົມພອງນຸ້ມຄລ
ໜຶ່ງມາຕາ ແຕະ ປະກອບກັນມາຕາ ຖົກ ແລະ ມາຕາ ລົງ ຂອງຮັບວິສາຫຼິກິຈນຸ້ມແຫ່ງຮາຈອານາຈັກຮ່າຍ
ບັນຍຸຜູ້ຕີໃຫ້ກະທຳໄດ້ໂດຍອາສີຍ້ອນຈາກຄວາມບັນຍຸຜູ້ຕີແຫ່ງກູ້ໝາຍ ປະກອບກັນຫຼື້ອ ၄၅ ພຶ້ວ ၄၆ ພຶ້ວ ၄၇
ແລະ ຫຼື້ອ ၄၈ ຂອງປະກາສຄນະກຽມກາຮຽງຈານຮັບວິສາຫຼິກິຈສັນພັນນີ້ ເຮືອງ ມາຕຽນຂັ້ນຕໍ່າຂອງສກາພ
ກາງຈ້າງໃນຮັບວິສາຫຼິກິຈ ລົງວັນທີ ၃၀ ພຸດຍການມ ພ.ສ. ແຕະກະຕ ຄະກຽມກາຮຽງຈານຮັບວິສາຫຼິກິຈ
ສັນພັນນີ້ໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງຄະນະຮັບວິສາຫຼິກິຈ ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

ຫຼື້ອ ၁ ເມື່ອລູກຈ້າງປະສົບອັນຕរາຍຫຼືເຈັບປ່ວຍ ໄທ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າຮັກຍາພຍານາລ
ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(၁) ກຣົມເຂົ້າຮັບກາຮຽນພຍານາລຈາກສຕານພຍານາລຂອງທາງຮາກການໃຫ້ຈ່າຍຄ່າຮັກຍາພຍານາລ
ເຕັມຈຳນວນທີ່ຈ່າຍຈິງ

(၂) ກຣົມເຂົ້າຮັບກາຮຽນພຍານາລຈາກສຕານພຍານາລຂອງເອກະນຸໃຫ້ຈ່າຍຄ່າຮັກຍາພຍານາລ
ໄດ້ເທົ່າທີ່ຈ່າຍຈິງຕາມຄວາມຈຳເປັນແຕ່ໄມ່ເກີນສື່ໜໍ້ມີ້ນ້ຳພັນນາທ

ຫຼື້ອ ၂ ໃນກຣົມຄ່າຮັກຍາພຍານາລທີ່ຈ່າຍຕາມຫຼື້ອ ၁ (၁) ໄນພື້ນພວ ໄທ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າຮັກຍາ
ພຍານາລເພີ່ມເຂົ້າໃຫ້ເອີກເທົ່າທີ່ຈ່າຍຈິງຕາມຄວາມຈຳເປັນແຕ່ໄມ່ເກີນທົກທໍ່ມີ້ນ້ຳພັນນາທສໍາຫັນການປະສົບ
ອັນຕරາຍຫຼືເຈັບປ່ວຍຂອງລູກຈ້າງໃນລັກຍະນະ ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(၁) ບາດເຈັບອ່າງຮຸນແຮງຂອງວ່າຍະກາຍໃນຫລາຍສ່ວນແລະຕ້ອງໄດ້ຮັບກາຮົາຕັດແກ້ໄຂ

(၂) ບາດເຈັບອ່າງຮຸນແຮງຂອງຮະດູກຫລາຍແໜ່ງແລະຕ້ອງໄດ້ຮັບກາຮົາຕັດແກ້ໄຂ

(၃) ບາດເຈັບອ່າງຮຸນແຮງທີ່ສີຮະແລະຕ້ອງໄດ້ຮັບກາຮົາຕັດເປີດກະໂຫລກສີຮະ

(၄) ບາດເຈັບອ່າງຮຸນແຮງຂອງຮະດູກສັນຫຼັງ ໄຂສັນຫຼັງ ຢ້ອງຮາກປະສາທ

(៥) ປະສົບກວາະທີ່ຕ້ອງຜ່າຕັດຕ່ອງວ່າຍະທີ່ຢູ່ຢາກໃໝ່ຕ້ອງໃຊ້ວິຊີຈຸລສໍລິກຽມ

(๖) ประสบอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้า จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนัง ถึกรักษาด้วยยาที่เกินกว่าร้อยละสามสิบของร่างกาย

(๗) ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังตามประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ข้อ ๓ ในกรณีค่ารักษายาบาลที่จ่ายตามข้อ ๒ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษายาบาลเพิ่มขึ้นได้อีกเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ เมื่อร่วมค่ารักษายาบาลตามข้อ ๑ (๒) และข้อ ๒ แล้ว ต้องไม่เกินสองแสนบาทสำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๒ (๑) ถึง (๖) ตั้งแต่สองรายการขึ้นไป

(๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๒ (๑) ถึง (๖) รายการใดรายการหนึ่งที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือต้องพักรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่สิบวันขึ้นไป

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่จำเป็นต้องรักษาตั้งแต่สามสิบวันติดต่อกันขึ้นไป

(๔) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังเป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว

ข้อ ๔ ในกรณีค่ารักษายาบาลที่จ่ายตามข้อ ๓ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษายาบาลเพิ่มขึ้นได้อีกเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่รวมทั้งสิ้นไม่เกินสามแสนบาท โดยให้คณภาพแพทย์ที่นายจ้างแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนพิจารณา และคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๕ ค่ารักษายาบาลตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าห้องและค่าอาหารด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณภาพแพทย์ตามข้อ ๔ มีความเห็นว่า ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์พื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพไม่เกินสองหมื่นบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโภชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกินสองหมื่นบาท

ข้อ ๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นจำนวนสามเท่าของค่าจ้างรายเดือนเดือนสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายนับแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่กำหนดในตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๒ ท้ายประกาศนี้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบห้าปี

(๔) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย มีกำหนดแปดปี

ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตาม (๒) หรือ (๓) และต่อมากลับมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่รับค่าทดแทนยังไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิ์ดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามข้อ ๔๕ แห่งประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ์ แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

ค่าจ้างรายเดือน หมายความว่า อัตราเงินเดือนค่าจ้างในเดือนที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย หรืออัตราค่าจ้างรายวันสุดท้ายคูณด้วยยี่สิบหก สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายวัน หรือค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยจากค่าจ้างครัวสุดท้ายก่อนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหายคูณด้วยยี่สิบหก สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงและลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ข้อ ๕ ในกรณีที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะไปเพียงบางส่วนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีสูญเสียอวัยวะตามข้อ ๙ (๒) และให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามผลการประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพของอวัยวะเป็นร้อยละของสมรรถภาพทั้งร่างกายในอัตราความสูญเสียสมรรถภาพร้อยละหนึ่ง ต่อระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสองเดือน แต่ต้องไม่เกินสิบปี

ข้อ ๑๐ ให้ลูกจ้างได้รับการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะภายหลังจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อลูกจ้างได้รับการรักษาด้วยวิธีการต่าง ๆ ทางการแพทย์อย่างเต็มที่แล้ว หรือลื้นสุดการรักษาซึ่งไม่สามารถรักษาให้เป็นปกติได้และพยาธิสภาพของอวัยวนั้นคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะเกินกว่าร้อยละหกสิบ ให้ถือว่าเป็นกรณีทุพพลภาพ ตามข้อ ๙ (๓) และให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสิบห้าปี

ข้อ ๑๒ ให้แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเป็นผู้ประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ โดยให้นำวิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่กำหนดขึ้นสำหรับการจ่ายเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดวิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพสำหรับอวัยวะใดให้คณแพทย์ที่นายจ้างแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้ประเมินและกำหนดอัตราการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวนั้น

ข้อ ๑๓ ค่าทดแทนตามข้อ ๙ ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันสูงสุดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานคูณด้วย系数 ๖ และไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันบาท

ข้อ ๑๔ การจ่ายค่าทดแทนตามข้อ ๙ นายจ้างและลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๔๕ แห่งประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนล่วงหน้าในคราวเดียว เต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้

ໃນການຈ່າຍຄ່າທດແທນຕາມວຽກທີ່ ນາຍຟ້າງຈະຫັກສ່ວນລົດໄດ້ໄມ່ເກີນຮ້ອຍລະສື່ຕ່ອປົບອຳນວຍ
ທດແທນທີ່ໄດ້ຮັບ

ຂໍ້ ១៥ ໃນການຟື່ນຍ້າງໄດ້ທຳສ້າງສູງປະກັນກັບເຊື່ອໃຫ້ຄວາມຄຸ້ມຄອງໃນການປະສົບອຳນວຍ
ຫຼືເຈັນປ່າຍແກ່ລູກ້າງ ພາກສີທີ່ຕາມສູງປະກັນກັບທີ່ຈະໄດ້ຮັບຕໍ່ກ່າວສີທີ່ຕາມປະການນີ້ ໃຫ້ຍ້າງ
ຈ່າຍເງິນທດແທນຕາມປະການນີ້ໃນສ່ວນທີ່ຍັງຫາດອູ່

ຂໍ້ ១៦ ລູກ້າງຜູ້ໄດ້ມີສີທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທດແທນຕາມປະກາສຄະກະການຮັບຮູ້ວິສາຫຼັກສິນພັນນີ້
ເຮືອງ ພລັກເກີນທີ່ການຈ່າຍເງິນທດແທນ (ລັບນັ້ນທີ່ ២) ລົງວັນທີ ២៨ ຕຸລາຄມ ພ.ສ. ២៥៣៩ ອູ້ກ່ອນວັນທີ
ປະການນີ້ໃຫ້ບັນດັບໃຫ້ກ່າວໄດ້ຮັບຄ່າທດແທນຕາມປະກາສຄະກະການຮັບຮູ້ວິສາຫຼັກສິນພັນນີ້ດັ່ງກ່າວ
ຕ່ອໄປຈົນກ່າວຈະກົບຕາມສີທີ່ນີ້

ຂໍ້ ១៧ ການຟື່ນປະສົບອຳນວຍ ຫຼືເຈັນປ່າຍ ຫຼືອສູງຫາຍເນື່ອຈາກການທຳງານ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ກ່ອນວັນທີປະການນີ້ໃຫ້ບັນດັບ ໃຫ້ບັນດັບຕາມປະກາສຄະກະການຮັບຮູ້ວິສາຫຼັກສິນພັນນີ້ ເຮືອງ
ພລັກເກີນທີ່ການຈ່າຍເງິນທດແທນ (ລັບນັ້ນທີ່ ២) ລົງວັນທີ ២៨ ຕຸລາຄມ ພ.ສ. ២៥៣៩

ຂໍ້ ១៨ ປະການນີ້ໃຫ້ໃຫ້ບັນດັບຕິ່ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສໃນຮາຍກົງຈານຸບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ປະກາສ ໂນ ວັນທີ ៤ ມິຖຸນາຍນ ພ.ສ. ២៥៣៩

ໄພທູຮັກ ແກ້ວທອງ

ຮັບມູນຕີວ່າການກະທຽບແຮງງານ

ປະຊານກະການແຮງງານຮັບຮູ້ວິສາຫຼັກສິນພັນນີ້

ตารางที่ ๑
ประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน

ประเภทของการสูญเสียอวัยวะ	คำจำกัดความ	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (เดือน)
๑.แขนขาดระดับข้อศอก	แขนขาดระดับข้อศอกขึ้นไป	๑๒๐
๒.แขนขาดระดับต่ำกว่าศอก	แขนขาดระดับต่ำกว่าศอก และ/หรือ ข้อมือ และยังงอข้อศอกได้	๑๑๔
๓.มือขาด	นิ้วมือหักหานิ้วขาด ตึงแต่ระดับข้อโคนนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๑๐๘
๔.นิ้วหัวแม่มือขาด	นิ้วหัวแม่มือขาดตึงแต่ระดับข้อโคนนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๔๔
๕.นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๒๒
๖.นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาด	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อโคนนิ้ว	๒๒
๗.นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๑๖
๘.นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๑๐
๙.นิวนางหรือนิ้วก้อยขาด	นิวนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๐.นิวนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิวนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๙
๑๑.นิวนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิวนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๖
๑๒.ขาขาดข้อสะโพก	ขาขาดผ่านข้อสะโพก	๔๐
๑๓.ขาขาดระดับข้อเข่า	ขาขาดผ่านข้อเข่า	๖๔
๑๔.เท้าขาด	เท้าขาดผ่านข้อเท้า	๔๐
๑๕.เท้าขาดระดับกลางเท้า	เท้าขาดระดับกลางเท้า	๓๖
๑๖.นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๗.นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	๔
๑๘.นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ข้อระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๒
๑๙.นิ้วเท้าอื่นทั้งสี่นิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าขาดทุกนิ้วที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๔

ตารางที่ ๒
ประเภทของการทุพพลภาพและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน

ประเภทของการทุพพลภาพ	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (ปี)
๑.ขาทั้งสองข้างขาด	๑๕
๒.มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้างขาด	๑๕
๓.มือทั้งสองข้างขาด	๑๕
๔.สูญเสียลูกตาทั้งสองข้างหรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไปหรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๑๐ หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไปหรือเสียความสามารถในการมองเห็น ตั้งแต่ ๓/๑๐ หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง	๑๕
๕.ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ และ/หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงของ ๕.๑ ขาทั้งสองข้าง หรือ ๕.๒ มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้าง หรือ ๕.๓ มือทั้งสองข้าง	๑๕
๖.ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ อันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของรูสีกตัว และหรือจิตฟันเฟืองเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้และไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือวิกฤต	๑๕